

عنوان مقاله:

نقش دینداری و تاب آوری در پیش بینی استرس زناشویی مادران دارای فرزند پسر با اختلال نارسایی توجه بیش فعالی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 5، شماره 18 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سمانه بهزادپور - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز- دانشکده روانشناسی

زهره سادات مطهری - کارشناس ارشد خانواده درمانی، دانشگاه علم و فرهنگ

فرامرز سهرابی - دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روانشناسی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی نقش میزان دینداری و تاب آوری در پیشبینی استرس زناشویی در مادران دارای فرزند با اختلال نارسایی توجه- بیش فعالی بود. روش پژوهش از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل همه مادران دارای فرزند پسر با اختلال نارسایی توجه- بیش فعالی شهر تهران بودند. نمونه آماری شامل 100 مادر دارای فرزند پسر با اختلال نارسایی توجه- بیش فعالی بودند که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. از آزمون مقیاس سنجش اختلال نارسایی توجه-بیش فعالی، مقیاس استرس زناشویی استکهلم تهران، پرسشنامه تابآوری کانر و دیویدسون و مقیاس سنجش دینداری برای جمع آوری داده ها استفاده شد. داده ها از طریق تحلیل رگرسیون چندمتغیره و ضریب همبستگی پیرسون مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بین استرسزناشویی با دینداری و تاب آوری رابطه منفی معنیداری وجود دارد ($p < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره نیز نشان داد که دینداری و تابآوری میتوانند استرس زناشویی را به طور معکوس پیشبینی کنند. بر اساس یافتههای پژوهش میتوان نتیجه گرفت که میزان دینداری و تابآوری نقش مهمی در پیشبینی استرس زناشویی دارند. در نتیجه آموزش مولفه های تاب آوری و تاکید بر افزایش دینداری میتواند به کاهش استرس زناشویی کمک کند.

کلمات کلیدی:

استرس زناشویی، دینداری، تاب آوری، مادران، اختلال نارسایی توجه بیش فعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721780>

